

Zápis z 19. řádného zasedání AS FEL ČVUT dne 17.4. 2015

Přítomni: Bauer, Bednář, Čáp, Černá, Habala, Havlíčková, Hejtmánek, Hoffmann, Hrzina, Chlumecký, Janíček, Kirschner, Koller, Králík, Kratochvíl, Pokorný, Pravda, Roztočil, Skalický, Svatoň, Váňa, Vítek, Zvánovec.

Omluveni: Fuka, Kubr.

Hosté: děkan, proděkan Jelínek, Kočí, Matas, Škvor; Bakovský.

Předseda: Hoffmann, předsedající: Janíček, tajemník: Svatoň.

Program zasedání

1. Schválení programu 19. zasedání
2. Informace o volbách
3. Diskuse s kandidáty na děkana s AS FEL
4. Volba předsednictva
5. Termín příštího zasedání
6. Různé

Ad 1.

Program schválen 20-0-0.

Ad 2.

Do voleb děkana se přihlásili Ing. Jaroslav Burčík Ph.D. a prof. Ing. Pavel Ripka, CSc.. O třetím zájemci jsme se dozvěděli jen nepřímo, nás nekontaktoval.

Usnesení 19/1:

AS FEL konstatuje, že do volby kandidáta na děkana se přihlásili dva kandidáti, Prof. Ripka a Dr. Burčík.

Schváleno 21-0-0.

Ad 3.

Losem byl určen první prezentující, ing. Burčík. Každý z kandidátů měl cca 40 minutovou prezentaci.

Burčík: Představil děkanský projekt. Sloupy a karty, tři priority pro první rok (tři kariéry, více studentů, strategické projekty).

Ripka: Děkanský projekt jako základ pro Dlouhodobý záměr fakulty. Fakulta jsme my. Od konsolidace k rozvoji.

Zvánovec: Dotaz na poučení z projektu LVR.

Burčík: Tam jsem jen připravoval materiály, projekt vedl někdo jiný. Já bych jako děkan při přípravě projektů vycházel z potřeb kateder a týmu.

Ripka: Kdo nic nedělá, nic nezkazí. Poučení je, že koupené věci musí mít jasného správce, který má připraveno financování dlouhodobé udržitelnosti.

Burčík: Usiloval bych o maximální míru sdílení pořízeného zařízení.

Janíček: Měnil by Burčík něco na metodice rozdělování financí?

Burčík: U Komety je třeba reagovat na pokles počtu studentů, navýšit zdroje. Klesá financování od státu.

Janíček: Podněty pro nábor studentů?

Burčík: Preferuje hlubší koordinaci se školami a propagovat ji. Nástrojem může být podchycení lokálních pedagogů. Akvizice jsou prioritní a musí se tomu někdo plně věnovat.

Ripka: V mnohém tímto směrem směřujeme, ale některé znalosti si raději necháváme pro sebe, protože o studenty soutěžíme.

Bauer: Jak bude reagovat, pokud se pracoviště dostane do problémů (personální, nedostatek studentů atd.)?

Burčík: Byl bych ochoten finančně podpořit smysluplné aktivity takového pracoviště. Možným zdrojem pro pracoviště je spolupráce s firmami, včetně výuky.

Ripka: Jde o rozdílné problémy. Pokud by chyběli pedagogové, tak nelze program otevírat, nemá smysl pronajímat učitele zvenčí.

Chybějící studenti jsou jiný problém, je třeba zvážit podporu podle přínosu pro fakultu. Například malý počet studentů je vlastně propagace. Elitní programy přináší chytré studenty.

Bauer: Názor na kombinované studium?

Ripka: Několikrát jsem měl příjemnou zkušenost. Současný trend je, že programy to ani nechtějí otevírat. Mám vizi udělat pro dálkové studenty českou verzi EECS. Kombinované studium je třeba podpořit e-learningem, čímž by se z konzultací mohly stát opravdové konzultace.

Burčík: Kombinovanému studiu fandím. Podporuji netříštění, konsolidaci. Mám vizi, že ti přicházející z praxe by se zároveň mohli účastnit práce na fakultě.

Zvánovec pro Burčíka: Re: Podpora kvalitních doktorandů. Jak se to pozná na začátku studia?

Burčík: Důležité je zapálení pro vědu. Existuje systém, kde doktorand může připravit projekt svého vědeckého růstu a komise vyhodnotí, doporučí podporu. Mezi projekty bude soutěž, nešlo by o plošnou podporu.

Ripka: Dáváme odměny za dobrou diplomku a červený diplom, je možné podle toho podpořit i nastupující doktorandy. To by mohlo podpořit i lidi zvenku, aby šli k nám. Muselo by se to ošetřit proti inflaci červených diplomů na některých programech. Bylo by třeba to dopracovat.

Dotaz na tým.

Burčík: Od proděkanů očekávám, že se budou na plný úvazek věnovat své oblasti (s možnou výjimkou proděkanů pro vědu a pedagogiku). Pro první rok bych požádal současný tým o pokračování. Pak bych rád svůj tým vybudoval pomocí výběrového řízení.

Svatoň: Jakou metrikou by poznával vynikajícího vědce?

Ripka: Je to člověk, který má respekt kolegů. V technice a přírodovědě to koreluje s kvalitními publikacemi a knihami v dobrých nakladatelstvích, člověk je zván na konference atd.

Burčík: Pro mě je důležité, aby šlo o člověka, který dokáže budovat tým a zapojit se do spolupráce s fakultou.

Svatoň: Názor na Sanfranciscou deklaraci? (Šlo o prohlášení, že vzhledem ke známým problémům nejsou numerické ukazatele

typu h-indexu vhodné pro personální práci).

Burčík: Nepovažuji za možné hodnotit člověka jedním číselným indexem.

Ripka: Pod tuto deklaraci se nelze nepodepsat. Sám jsem byl účasten na rozhodnutí redakční rady časopisu, že nebude pracovat se svým IF. Některé faktory nicméně fungují. Například pokud časopis získá vyšší IF, začne tam posílat více lidí a mohou si víc vybírat. Jistá statistická korelace tam tedy je. Není proto také rozumné to zcela ignorovat. Jako obvykle záleží na tom, zda se to používá poučeně nebo ne. V oblasti scientometrie dochází k pokroku a nehorší úlety se už umí eliminovat. Další užitečný údaj je o tom, v jakém kvartilu v rámci oboru se časopis nachází.

Skalický: Řešili jsme dva nepříjemné případy, vedly ke vzniku etického kodexu. Jak vidí hranici etického chování? Jak se například staví k situaci, kdy někdo u nás pracuje a zároveň má soukromou firmu ve stejném oboru?

Ripka: Morální kodex ČVUT je užitečný, i když občas triviální. Re: firmy. Nemusí jít jen o firmy oficiální, lze zpeněžovat fakulní know-how i bez nich a těžko se to postihuje. Považuji za lepší nastavit procesy tak, že být poctivý by se mělo na fakultě vyplácet.

Skalický: Morální kodex ovšem firmy neřeší.

Ripka: Sám jste viděl, jak obtížné je obhájit fakultu dokonce i v případě, kdy se dotýčný sám proěkl, že využívá naše znalosti. Není to lehké.

Burčík: S případy se střetávám. Občas to bývá používáno ve vnitro-fakultním boji, někdy se jedná o opomenutí. Chci mít právnícký obor, který se tomu bude věnovat. Často jde o delikátní věci (lze přístrojem koupeným z určitého grantu udělat určitou činnost?).

Skalický: Považujete tedy za správné, aby někdo podnikal ve stejném oboru?

Ripka: Ano, pokud je to se souhlasem fakulty. Samozřejmě nesmí člověk tuto smlouvu podepisovat z obou stran, to je střet zájmů.

Burčík: Já dokonce považuji za žádoucí, aby se učitelé takto rozvíjeli, ve světě to mnohdy dobře funguje (v Singapuru přibírají do firem doktorandy). Prodávat produkt je trochu jiná činnost než výzkum. Je ale třeba hlídat toky peněz a legalitu situace.

Ripka: Právě proto se liší, například v USA naopak profesori nesmí zaměstnávat své doktorandy.

Burčík: Právě proto je třeba o tom vést diskusi, najít rovnováhu mezi přílišnou represivností a potencionálně nebezpečným jednáním.

Roztočil: Když je pak zaměstnanec přímo v představenstvu, pak už to je vážné.

Burčík: Pokud se na fakultě dohodneme, že to není správné, tak to řešíme.

Ripka: To ale není v rozporu se zákoníkem práce.

Burčík: Lze to řešit doplňky ve smlouvách.

Pravda pro Burčíka: V programu má ombudsmana.

Burčík: Je třeba hlídat, zda někdo nebyl obětí úředníků. Považuji to za užitečné, dávalo by to zpětnou vazbu o našem systému.

Váňa: Měl by mít pravomoc?

Burčík: Měl by poukazovat na vady systému. Šlo by tedy o neformální autoritu.

Ripka: To slovo ombudsman je pěkné. U nás tuto roli již plní několik lidí. Máme tutory. Pak je tu studentské poradenské středisko.

Dalším ombudsmanem je senát a také děkan.

Burčík: Mělo by jít o člověka, který tu nemá svého šéfa, měl by stát mimo řídicí struktury.

Zvánovec pro Burčíka: Velká část hesel se týká PR. Fakulta má své PR oddělení.

Burčík: Vidím mezery zejména v komunikaci se studenty a veřejností obecně.

Ripka: Vždy je možné věci zlepšit, ale nemyslím si, že bychom to dělali špatně. Již se zvyšuje počet zájemců. Navíc změny v PR se projeví s delším časovým odstupem.

Svatoň: Jak měřit kvalitu instituce?

Ripka: Žebříčky ne vždy odrážejí všechny aspekty a rozumně. Další zajímavé kritérium je vážnost instituce, například v průmyslu.

Dobré kritérium je úspěšnost absolventů při přechodu na kvalitní školy venku. Další ukazatel je kvalita habilitovaných osob.

Schopnost obnovy sebe sama. Kolik vyděláme a jakým způsobem.

Burčík: Významným ukazatelem je zájem studentů. Dalším je uplatnění absolventů. Dobrým indikátorem je, že se firmy k nám vracejí pro spolupráci. Často začínou jen malou zkušební zakázkou a podle toho se rozhodnou, zda přijít s velkým projektem. Jak jsme žádání pro spolupráci v mezinárodních projektech? Jak spolu vnitřně spolupracujeme?

Hoffmann pro Burčíka: Oznamil úmysl získat titul, aby měl lepší postavení. Jak to vidí vzhledem ke svému závazku věnovat se děkanování na plný úvazek?

Burčík: Směřuji spíše k titulu z oblasti manažerské, technologického transferu a podobně. Nebylo by to snadné, ale pokud by to fakulta cítila jako důležité, pokusil bych se. Musel bych hledat na jiné univerzitě věnující se tomuto oboru. Jinak myslím, že za mě budou mluvit výsledky, nebojím se, že bych v kolegiu rektora a podobně neměl respekt.

Janíček: V osobní databázi je více afiliací, odkud k nám tedy přichází?

Burčík: Přicházím z Inovacentra.

Černá: Dotaz na firmu.

Burčík: Je to můj studentský projekt, který držím při životě, protože likvidace by byla víc práce, než mě to stojí udržet. Aktivitu má malou a vyvíjí ji rodiče. V případě možných problémů ji zruším.

Ripka: Taky mám firmu, šlo o optimalizaci daní ohledně honoráře za knihu. Je dnes nečinná, hlavní funkcí je dát kartu do Makra.

Hrzina pro Burčíka: Jak vidí vývoj svého vztahu k rektorátu?

Burčík: Protože jsme měli s rektorem rozpor ohledně směřování, nečekám, že bych se vrátil do Inovacentra.

Hrzina: Spíš mi šlo o vztah k rektorátu, např. spolupráce na projektech a podobně.

Burčík: V případě svolení nemám, co bych na rektorátu dělal. Vybudoval jsem tam týmy, které pracují pro všechny, těžit z toho může i naše fakulta.

Ripka: Spolupráce s vedením ČVUT se teď lépe rozvíjí.

Hrzina pro Burčíka: Názor na starší pracovníky?

Burčík: Mají přínos, hledal bych formy spolupráce.

Ripka: Nevidím důvod se zbavovat starší generace, ale je zároveň třeba hlídat, aby se neztrácela střední generace a doplňovala se nejmladší.

Čáp pro Burčíka: Jak velkou podporu (kolik lidí) byste viděl u těch doktorandů? Jde o velké náklady.

Burčík: Podpora by neměla trvat celé čtyři roky, po určité době už by se měl zapojovat do grantů. Nečekám tedy podporu delší než dva roky. Jako zdroj bych viděl zapojení firem, dary absolventů a podobně, mám zkušenost, že to jde, pokud je jasně ukázán smysl a význam.

Ripka: Dáváme 6 mil na stipendia, z toho by šlo třeba 2 mil dát na nejlepší doktorandy, ono by to šlo. Dal bych to z rozpočtu.

Váňa: Žebříček absolventů je trochu sporný a není moc využíván.

Ripka: Každý žebříček je sporný. Dá se očekávat, že o certifikát žebříčku mají zájem jen ti nejlepší.

Matas: Na mnoho otázek existují ve světě odpovědi, často je i široká škála odpovědí na jednu otázku. Týká se to třeba té otázky na podnikání členů fakulty.

Burčík: Toto je téma spíš pro ČVUT, protože by pravidla měla být společná pro celou univerzitu. Důležitá je transparentnost a potřeba všechny poučit, ať nedělají chyby z nevědomosti.

Ripka: Pravidla musí být v souladu s legislativou, například je tu pravidlo o zaměstnaneckém díle, další zákony.

Zvánovec: V projektu je podpora odvážných, ale v době privatizace to nedopadlo nejlépe.

Burčík: Bylo to myšleno jinak. Podněty by měly jít z pracovišť a lidé by se neměli bát jít do neprozkoumaných věcí.

Zvánovec pro Ripku: Jak motivovat pracovníky k podávání mezinárodních projektů?

Ripka: Správný přístup je vybrat vedoucí kateder, kteří to chtějí a umí. Pomáhá rotace, člověka po čase ta administrativa člověka unaví a utlumí.

Přestávka.

Čáp pro Ripku: Za 5% umožníte založit spin off firmu. Znamená to, že za 5% můžu vložit do firmy vše, co jsem v rámci svého prac. poměru vytvořil?

Ripka: Ne. Práv se nemůžete vzdát předem. 5% je sazba, kterou jsme nabídli několika firmám, některé to vzaly. Záleží, jaký typ výzkumu to je. Výzkum za státní peníze je problematický (granty).

Vítek: Byli jsme svědky diskuze o převodu majetku. Kybic byl kompromisní, Ripka ostrý. Jaký je názor Burčíka na tuto problematiku?

Burčík: Chci, aby spolupráce na ČVUT fungovala, zákopová válka je nežádoucí. Kdybych byl děkanem, tak bych vytvořil komisi porozumnění z obou táborů a seznam problémů, které je potřeba vyřešit. Komisi bych nepustil ven, dokud problémy nevyřeší. A s vedoucím ČIIRKu bych uzavřel dohodu, že členy komise nebudu ovlivňovat a výstupy budu akceptovat.

Ripka: Můj postoj byl ostrý, protože mluvím za fakultu. Kybic za katedru. Rozhodně nechci, aby to vyznělo tak, že radši zařízení vyhodím, než abych ho dal ČIIRKu.

Roztočil: Co si myslíte o složení vědecké rady. Je třeba měnit složení interních i externích členů?

Burčík: Byl bych rád, aby ve VR byli zástupci aplikační sféry, zástupci se vztahem ke škole. Aby VR podporovala kvalitu a excelenci na ČVUT. Zároveň je třeba podporovat i osobnostní rovinu a rovinu komunikační. Diskutoval bych to s proděkanem pro VaV.

Ripka: Při sestavování jsem začal vyhledávací komisí, která dala členy dohromady. Ve VR musí být zastoupen každý obor interně. Pokud není zástupce na FEL, tak bereme externistu. Chci tam i zástupce z průmyslu. Zároveň je důležitým kritériem i docházka členů. Pár lidí bych navrhl na výměnu. Jeden návrh jste mi neschválili dokonce třikrát.

Roztočil: Je to nefér vůči Burčíkovi, protože nemá tolik znalostí, ale nemyslíte, že by tam nemělo být více lidí z praxe? Jak často se účastní profesori ze zahraničních uni?

Ripka: Paradoxně zahraniční profesori mají docházku v pořádku. VR musí mít nejméně 1/3 externistů.

Janíček pro Ripku: Můžete zhodnotit 4 roky funkčního období? Retrospektivně udělal byste něco jinak?

Ripka: Moc se mi nedařilo v personální oblasti. Např. vedoucí PR oddělení. Snažím se přemáhat svoje netrpělivost a snahu o to, dělat co nejvíc věcí sám. Žádná manažerská chyba mě nenapadá. Někdy jsem moc váhal a někde vaze moc spěchal.

Janíček pro Burčíka: Jaká hlavní témata cítíte vůči rektorátu a jaké klíčové činnosti předpokládáte, že nás budou ve spojení s ČIIRKem čekat? Kde vidíte třecí plochy s rektorátem?

Burčík: Nový pan rektor oddělil setkání děkanů a setkání ředitelů součástí. Měli jsme malý prostor zjistit, co se řeší mezi děkany a rektorátem. Jsem ale přesvědčen, že se s rektorem dokážu dohodnout, a budu se snažit zájmy FEL hájit. Vidím prostor dobudovat halové laborky se strojní fakultou. Chtěl bych s FS více hájit společné zájmy a tím zvýšit šance něco z rektorátu získat.

Janíček: Škoda, že jste se více nevěnoval nastudování historie vztahu s rektorátem.

Ripka: Nemyslím si, že je dobré stavět FEL vůči rektorátu. Je třeba spíše přesvědčit pana rektora, že když půjde společnou cestou s děkany, tak ho podpoříme. FEL má teď dobré vztahy s FIT a FJFI. Se strojárnou a stavárnou máme společný program IB. Čím více budeme s ostatními fakultami spolupracovat, tak budeme nacházet více a více společných témat. Třeba i v operačních programech.

Chlumencký pro Burčíka: Jak vnímáte pozici lektora v kariérním řádu?

Burčík: Já bych chtěl, aby vědec, lektor a realizátor byli ekvivalentní. Chtěl bych, aby pedagogové dostávali větší ocenění.

Ripka: Jsme výzkumná univerzita. Kdo chce na pozici doc. či prof., tak musí být jak vědec, tak učitel. Nechtěl bych, aby vznikly pomocné výukové katedry se samými lektory.

Matas: Máte špatnou představu, že ty tři kategorie jsou disjunktní.

Burčík: Chci říct, že nikdo nemůže být excelentní ve všech. Chci, aby si lidé mohli vybrat ze tří rolí a aby si lidé v těchto rolích mohli být ekvivalentní.

Matas: Nálepkování není dobré.

Burčík: Jde mi o to, aby si člověk vybral jaksi vnitřně. Kdokoliv, kdo bude excelentní v tom, co si vybral, tak ho budu chválit.

Skalický pro Matase: Co uděláte s dobrým vědcem, který je mizerný pedagog?

Matas: Na to je pozice, např. v Anglii je pozice research fellow, senior research fellow. Mám pocit, že ve studentské anketě jsou na chvostu s hodnocením 2.6 kandidáti na vědeckého pracovníka.

Ripka: Mezi pedagogické aktivity patří i výchova doktorandů. Takže nelze na základě kvalit výuky rozdělovat lidi. Mizerný přednášející může dobře vést doktorandy.

Koller: Burčík v programu říká, že nastupující odborný asistent by měl mít pedagogické minimum.

Burčík: Když jsem nastoupil na katedru, tak jsem se bál, zda učím správně. Proto si myslím, že ten, kdo učí, by měl mít představu, jak učit a motivovat studenty (ped. minimum, kurzy, atp.)

Ripka: Na mě to působí hrůzostrašně. Jako aspirant jsem musel na VUIS (předchůdci MUVS) absolvovat kurzy pedagogického minima. Nevím, kde by to uměli učit. Podle mého je nejlepší metodou metoda bojem.

Burčík: Já bych doplnil, že existují různá pracoviště, která se touto problematikou zabývají. Já tato pracoviště zájem a měl jsem s nima i nějaké projekty.

Matas: Existuje tedy film jak neučit.

Pravda: Bylo to v rámci projektu napříč ČVUT, můžeme to dát k dispozici.

Zvánovec pro Burčíka: Máte pocit, že neučíme moderně. Můžete jmenovat příklady?

Burčík: To netrvám. Je třeba sledovat moderní trendy a brát si příklady odjinud. Nebo reflektovat to, že dnešní mládež prostě přijímá informace jinak. Ukázkou je to, že YouTube je dnes plný videí, jak funguje elektronika. Ptejme se, zda takovéto materiály můžeme taky využívat.

Zvánovec pro Burčíka: Měli bychom být výkladní skříní vzdělávání. Jak to měřit?

Burčík: Je třeba sledovat, zda se k nám studenti vrací pro znalosti. Aby absolventi po nás žádali i další rozšiřování vzdělávání.

Ripka: Je třeba se zaměřit na kvalitu laboratoří. Nesmí tam být špína, uskladněné gumy od auta. Ukázat i to, že umíme používat nové věci v laboratořích.

Chlumecký pro Burčíka: Pedagogické minimum myslíte jen pro zaměstnance? Co doktorandi?

Burčík: Myslel jsem to pro nastupující OA, ale ped. minimum pouze jako příklad toho, co by mohlo být. Chtěl bych, aby prostě nastupující asistent věděl, že něco takového chceme.

Roztočil: Jaký je váš názor na praktickou výuku? Je jí dost, málo? Podpoříte více praktické výuky?

Burčík: Jsem pro vyšší podíl praktické výuky a to nejen v laboratořích. Doplnil bych i praxi ve firmách. Mít nasmlouvané firmy, tak aby se tam studenti mohli už v průběhu studia podívat. Studenti by si psali o tyto pozice CV a fakulta by jim pak zajistila setkání s HR těch firem, takže by si vyzkoušeli i pracovní pohovory.

Ripka: V rámci reakreditace jsme se dohodli, že praxe jako povinnou nezavedeme. Neměli bychom dost míst. Snažíme se ale motivovat studenty tím, že jim dáváme kredity za praxi. Praktická výuka na škole je drahá. Simulace a výpočty na tabuli jsou levnější. Třeba předmět EO se laboratoří vzdal. Mám rád praktickou výuku kreativnějšího charakteru, než měřit výstup Y na krabičce X.

Ad 4.

Hoffman: Navrhuji prodloužit mandát předsednictvu pouze na příští zasedání.

Usnesení 19/2:

AS FEL zvolil V. Janíčka jako předsedajícího AS FEL a J. Svatoně jako tajemníka AS FEL na následující zasedání.

Schváleno 19-0-2.

Hoffmann: U příležitosti svého končícího mandátu předsedy poděkoval senátu za podporu. Podpořil výměnu obsazení funkcí.

Ad 5.

Termín příštího zasedání je dán volbou děkana.

Zvánovec: Je třeba svolat co nejdříve EKAS k diskusi nad rozpisem.

Ripka: Pozor, pátky budou odpadat.

Ripka: Nebylo by možné stanovit termín přespříštího zasedání? Bylo by pak jasné, kdy se sejde EKAS. Třeba VR jsme termíny stanovili rok dopředu a tím jsme u spousty lidí první v kalendáři.

Janíček: Je to nestandardní. Uvidíme příště.

Termín příštího zasedání je 24.4. 2015 v 9:00, místnost 80 (nebude-li určeno jinak).

Zapsal: pHabala, J. Bauer.

Za obsah odpovídá: **Ing. Jan Koller, Ph.D.**